

lahko zadovoljni, da je pesnitev znova pred bralci – četudi bi si želeli nekoliko več spremnega besedila in nekoliko pozornejši pregled (napačno stoletje v uvodu pa še nekaj drobnih jezikovnih napak). Same ilustracije Igorja Ribiča so imenitne, tako da je tudi grafična podoba knjige res lepa.

Čeprav je Zlatorog razril Triglavsko pogorje, se je obnovilo, kajti narava v svoji neizmerni moči vedno znova vstane, vsaj doslej je. Tako lahko tudi danes z Aškerčevim Bojanom vzklikamo: »In naj obseva solnce vas z višave, razsiplje naj po vas svoj zlati žar; oblak naj črn pokriva vaše glave, naj grom bobni, razsaja naj vihar, naj bliski švigajo, ognjene strele nad vami; naj odeva vas pomlad z zelenim plaščem; v prte naj vas bele zavija zima ljuta: Vsakikrat ste mile mi in ljube, ve planine, enako občudujem vas!« Obenem pa je ta hvalnica tudi sporočilo svetu, naj ga ne vodi le napuh – kajti, ko se bo spet razhudil »Zlatorog«, bo morda prepozno.

Marjan Bradeško

Sto let na Idrijskem

Sto let naših poti, Planinsko društvo Idrija 1904-2004, uredila Marica Brezavšček, PD Idrija, Idrija, 2003.

Temačnost idrijskih grap je tamkajšnjega človeka že od nekdaj gnala v višave, proti soncu, svetlobi. Leta 1904 so se ljubitelji hoje v

gore tudi organizirali v planinsko društvo (PD) Idrija in tako je to društvo lani praznovalo že sto let obstoja. Ob tej priložnosti so izdali ličen zbornik, ki ga je uredila Marica Brezavšček, fotografsko gradivo pa prispeval Nace Breitenberger s sodelavci. Zbornik na slabih sto straneh povzema zgodovino društva in delovanje posameznih odsekov, zlasti iz zadnjega obdobja društva. Gradivo je predvsem dokumentarno, z veliko dejstev, ki so lepo podkrepljena s črno-belimi in barvnimi fotografijami (vložek), četudi bi nekaj več vtisov z gora zbornik še popestrilo. Izvemo, da je imelo društvo, podobno kot večina društev v Sloveniji, svoja boljša in slabša obdobja, predvsem velik zagon je bil v obdobju 1970-1980. Zanimivo je tudi, da v zadnjem času ni več takega navdušenja, kot je bilo denimo po drugi svetovni vojni – takrat je bila težava denar za prevoz, danes, ko to praviloma ni več ovira, pa pogosto zmanjkuje volje. Kljub vsemu je dejavnost društva opazna, alpinisti plezajo, markacisti označujejo poti (in še jih bodo morali, saj se jim je nekdanja Idrijsko-cerkljanska planinska pot pošteno zarasla, kot piše Rafko Terpin), gospodarski odsek obnavlja kočno na Hlevišah, izletništvo je pred leti spet oživel. Že to, da je več kot trideset prispevkov v zborniku napisalo preko dvajset različnih avtorjev, kaže na še vedno dovolj vneme, da bo planinstvo v idrijskem koncu živelo naprej. O tem, kako zapleten in »razmetan« je svet, prepreden z grapami in dolinami, ki se širijo v vse smeri, kaže tudi relativno velika teža, ki so jo v zborniku dali orientaciji – res, brez nje planincu na tistem koncu lahko trda prede. Beremo seveda tudi o mladinskih planinskih taborih, zanimive so zabeležke mladih s teh taborjenj in tudi z drugih izletov, pa prispevki o različnih pohodih (planinski maraton Pavla, tek na deset idrijskih vrhov ipd.) in srečanjih. Škoda le, ker ni jasno razvidno, po kakšnem ključu je gradivo urejeno, četudi urednica v uvodu pojasni, na kak-

šen način je bilo le-to zbrano in izbrano. Sicer pa je zbornik tudi jezikovno zgledno urejen in ohranja zajeten košček stoletne zgodovine planinstva na Idrijskem.

Marjan Bradeško

Stoletnica PD Idrija

Začetki organiziranega planinstva na Idrijskem segajo v leto 1904 k Maksu Pirnatu - pobudniku oz. ustanovitelju društva. Prve planinske navdušence so zamenjale nove generacije, bolj ali manj zagnane, planinska ideja pa je vse-skozi živela in živi še danes. Tako je v letu 2004 PD Idrija proslavljalo stoletnico svojega obstoja. Vse leto so potekale prireditve in razne akcije z željo, da bi čim bolj slavnostno zaznamovali ta visoki jubilej. Hkrati pa je bila obletnica tudi priložnost za pogled v preteklost in načrtovanje novega. Društvo z vsemi odseki spet živahno deluje in to je dobra popotnica za drugo stoletje. Aktivni so alpinisti, MO nepretrgano deluje vse od ustanovitve leta 1956, izletništvo je po več sušnih letih spet zaživelo. V edini postojanki, koči na Hlevišah, potekajo temeljita prenovitvena dela, ki bodo predvidoma končana do junija 2005, ko bo društvo praznovalo 50-letnico koče. Za pripravo prireditve je skrbel poseben organizacijski odbor, ki ga je vodil nekdanji predsednik društva Marjan Rupnik ob pomoči UO društva, vodij odsekov in drugih članov društva. Povsod (v ABC-biltenu, na plakatih in drugod) nas je vseskozi spremljal razpoznavni znak, delo Nandeta Rupnika. Že v začetku leta smo v Idrijskih novicah predstavili razvoj društva v stoletnem obdobju, v naslednjih mesecih pa še ustanovitev in delovanje AO in delo markacistov. Rafko Terpin pa je v več prispevkih, objavljenih v Planinskem vestniku, orisal zanimive koticke naše soseščine. Posamezni odseki so na razstavi v izložbi poleg svojega rednega dela prikazali še pregled dejavnosti. 29. maja je MO organiziral srečanje mladinskih odsekov Posočja na Hlevišah,

